Motto:
UN ZIDAR DE ZILE MURDAR

DRAGOSTE IN VREMEA LUI KOCH

De Olga Delia Mateescu

Personaje

ANCUȚA
DOCTORUL VAVA- tatăl ei
DRAGOȘ- soțul ei
RADU
VASILE
ASISTENTA (Milica)
Personaje din Shakespeare

Un gard în fața unui teatru. Gardul e plin de lacăte.
Actori, în statui vivante, stau în atitudini și poze din piesele lui Shakespeare. La nevoie personajele pot fi jucate de actorii care nu sunt în scenă.

Un Sanatoriu în pădure.

În hol intră Ancuța, îmbrăcată în negru ca fetele tinere , cu un rucsac roșu în spate. Liniște. O asistentă trece și se oprește.

ASISTENTA- Ați venit să luați mortul?

ANCUȚA- Eu…

ASISTENTA- Morga e mai jos, să vă arăt.

ANCUȚA- Eu…Nu… Am venit să… Adică nu…

ASISTENTA- Haideți, vă conduc.

ANCUȚA- Eu nu am venit …pentru … Nu! Îl caut pe…eu sunt fata doctorului Ziabregovici.

ASISTENTA- Fata doctorului? Credeam ca ești în Canada. Așa zicea domnul doctor. Vine și el la ora nouă, rămâne de gardă . Poftim! Aici e cabinetul dânsului.*(o privește*) Semănați. Ai venit cu trenul de șapte juma?

ANCUȚA- Da. Am coborât aici ca să-i fac o surpriză.

ASISTENTA- Aha, intră în anticameră. Am pregătit tot. Acolo să nu intri, e steril.(*arată o altă ușă*) După raportul de gardă avem o bronhoscopie, apoi are ceva timp. Stai aici.

ANCUȚA- Are o ce?

ASISTENTA- Timp.

ANCUȚA- Da, asta am înțeles.(*mormăie*) O timp, doi timpi! Un tâmp, doi tâmpi!O, tempora! După raport are o bronho - ce?

ASISTENTA- Scopie. Bronhoscopie. Ești obosită de drum? Ți-e foame?

ANCUȚA – Eu…Da, ca să fiu sinceră. Dar îl aștept pe tata.

ASISTENTA- N-are el timp acu. Aduc un ceai , puțin unt și marmeladă.(*începe să râdă și își pocnește palmele*) . Am chefuit două zile la nunta ta*!(iese*)

Ancuța lasă rucsacul, se uită mirată după ea,apoi se duce la fereastră. Vede ceva care o interesează, o deschide și pune cu coatele pe pervaz.

ASISTENTA- Poftim am adus. Vrei aer curat?

ANCUȚA- Acolo sunt două morminte? Unul e mai mic, e un copil?Așa în parc! În parc?

ASISTENTA- Acela din dreapta, cu irișii albaștri e Ghiță Mărgărint. Prieten cu domnul doctor,,Poetul unei singure cărți,, se autodenumea. Mare poet. A stat doi ani aici dar nu a mai plecat .Murea mai demult dacă nu-l ținea doctorul. Mulți artiști a salvat dar pe el nu a mai putut. Acolo nu era parc, s-a făcut de curând, era un teatru de vară și o grădină mare dar Mărgărint cu Luc au rămas . E locul lor.

ANCUȚA- Luc? Cine e Luc?

ASISTENTA- Vezi până acolo?

ANCUȚA- Da.

ASISTENTA- Ei, acum înțelegi. Citește ce scrie la Luc. Scuze ,trebuie să plec, ah, era să uit, ceaiul e fierbinte.(*iese)*

ANCUȚA- *la fereastră* - ,,Luc,prietenul meu,cel mai viteaz dintre toți câinii,,! Câine!?Prietenul cui?

ANCUȚA- Cine-o fi acest eu?(*observă că e singură*) Bizară zi! Mortul și poetul, câinele…drumul…Mi-e cam frig.

Se așează și bea ceaiul cu plăcere .Ușa se deschide și un om uriaș, energic,doctorul Vava Ziabregovici , intră.

DOCTORUL-(*cu spatele la ea, punându-și haina în cuier*)- Așteptați de mult?

ANCUȚA- Da.

DOCTORUL- Cine v-a trimis?

ANCUȚA- Tu.

DOCTORUL- Poftim? Repetați,vă rog!

ANCUȚA- Tu, tată. Și mama.

Doctorul se întoarse și după ce o privi o clipă o luă în brațe,rotindu-se cu ea.

ANCUȚA- (*din brațele lui*).Miroși a stofă și tutun,ca atunci când eram mică. Am coborât la haltă să-ți fac o surpriză.

DOCTORUL (*bubuie*)- Ți-a reușit! Astăzi e ziua cu surprize. Fata! Nunta de la capelă! Cum se face că îmi văd fata înainte de plecarea ei în Canada?(*cântă*).Mulțumescu-ți, ție Doamne! Baritonul unde-i?

ANCUȚA- Cine?

DOCTORUL- Soțul tău cel talentat.

ANCUȚA- Am venit singură, după ce vorbim noi doi poate veni și el.

DOCTORUL- Aha! Face bagajul,nu-i așa?Perfect. Oricum nu e mare scofală plecarea asta a voastră. Dacă nu vă place vă întoarceți. Nu mă sperie pe mine Oceanul care va fi între noi,tot o dată pe an ne vom vedea, ca și acum, pentru că vezi tu ,fetițo, Oceanul acesta uneori e jur-împrejurul tău. Astăzi e o zi mare! Îți vei vedea tatăl la treabă.(*își pune halatul*) Cât lipsesc… *(strigă*) Radu! Radu! Te dau în grija unui băiat bun, ai să-l cunoști, tot actor dar unul cu motocicletă,

te pui! Un dur, un prieten de-al meu .Radu!
Apare un tânăr motociclist cu casca în mână.

DOCTORUL- Ți-l prezint pe Radu. Radu. Fata mea. Iubirea vieții mele. Te rog să-i ții companie și să-i arăți parcul cât sunt eu la raport.

RADU- Păi noi…

ANCUȚA- El m-a adus de la gară.

DOCTORUL- Sper că ați venit pe drum, nu pe scurtătura din pădure!

RADU- Eu nu merg pe drumul lung.

ANCUȚA- Era plin de veverițe.

DOCTORUL – Veverițele ca veverițele, dar pe acolo trec lupii. Poate nu la vremea asta, dar e calea lor! Oricum, chiar nu e bine ce ai făcut, e mocirlos.

RADU- Pârâul a fost deversat. Dumneavoastră nu ați mai fost de mult prin locurile acelea.

DOCTORUL- Mă rog!Trebuie să tac, tineretul are întotdeauna dreptate!Hai! La plimbare cu voi! Ne vedem mai târziu. Am raportul de gardă. (*iese grăbit cu multe fișe în mână*).

ANCUȚA- (*se prezintă*) Anca .Nu ne-am cunoscut deși m-ai adus de la gară. Credeam că ești mut.

RADU- Da de unde mut!Îi plictisesc pe toți cu vorba! Șeful gării e unchiul meu, stau la ei acasă de când am ieșit din sanatoriu și vin aici doar la control. Mai am doar puțin și gata,plec în vale.

ANCUȚA- Ești bolnav? Scuze…nu pari…

RADU- Am fost. Rău . Credeam că nu mai scap. Domnul doctor,tatăl tău, m-a salvat. Nu sunt vorbe mari,așa e. Nu știam că ești fata lui când m-a rugat unchiul să te iau. Aerul de aici e miraculos.

ANCUȚA- Am văzut că pacienții fumează. La cura de aer curat! Când am venit din balcoane ieșeau vălătuci. Cred că tata nu știe. Am să-i spun.

RADU- Știe.

ANCUȚA- Atunci…e… Nu e cam? Nu înțeleg.

RADU- Psihicul bolnavului de TBC e fragil, doctorul Vava are chiar o carte, am citit-o. Spune că mai bine îi lasă să fure câteodată o țigară și ,bucuroși că l-au păcălit , cooperează la tratament. Dacă le interzice în mod dur, susține el, pierde lupta cu bacilul.

ANCUȚA- Mă rog…metode vechi. Cred. Cine-i Luc?

RADU- Poftim?

ANCUȚA- Luc, câinele.
RADU- A! Luc era câinele doctorului ,nu știi?

ANCUȚA- Al tatii?

RADU- Da. Erau nedespărțiți ani de zile .Știam când doctorul a sosit după Luc. Știam și în ce ape se scaldă tot după Luc. Dacă nu era în toane bune Luc se refugia sub nuc. Luc stătea sub nuc! Nucul îl umbrea pe Luc! Mă rog, românul s-a născut poet. Prost! Asta nu-i vorba mea, dar îmi place!

ANCUȚA- Și de ce câinele are mormânt… aproape de…acolo?

RADU- Ești fata lui și nu știi?

ANCUȚA- Pe mine m-a crescut mama.

RADU- La București,da, am aflat. Două zile am chefuit la nunta ta.

ANCUȚA- Cum adică? Ești al doilea om care spune asta. Tata n-a fost la nuntă.

RADU- Ba da. Sus la cabana din pădure a organizat-o. Am fost toți invitați și ne-am bucurat pentru tine și pentru Dragoș .Erau puse pe pereți două postere imense cu voi doi, pe el îl știu din telenovele, e bun actor, mi-a plăcut. Eu am terminat la particulară, tot actorie. Ce mai! A fost o nuntă strașnică!

ANCUȚA- Fără miri.

RADU- Ca să spun drept nu ne-ați lipsit!

Actori în costume elisabetane trec în atitudini de salon literar.

Parcul sanatoriului. Are o scenă năpădită de bălării lângă zidul sanatoriului.

DOCTORUL- Pe vremuri aici,înainte de război,veneau trupe de teatru și în fiecare lună era spectacol. Încerc să-mi imaginez, publicul în pijamale privind marile doamne care jucau și la Paris. A fost un turneu cu ,, Borgia,,, de Kirițescu, ai auzit de el?

ANCUȚA- Nu.

DOCTORUL- Cel care a scris ,,Gaițele,, ,iubita mea. De Marioara Ventura ai auzit?

ANCUȚA- Nu.

DOCTORUL- Cezar Borgia era personajul principal,descendent al familiei papale, avea o forță herculeană,îndoia o potcoavă cu mâna. Ei, și l-a jucat în travesti o mare artistă,societară a Comediei Franceze, Ventura .

ANCUȚA- Marioara? Era numele de afiș? Marioara?

DOCTORUL- Da. Încerc să văd cu ochii minții o doamnă franțuzită de aproape cincizeci de ani jucând cuvinte, cum era pe vremea aceea, în fața unor bolnavi de oftică…

ANCUȚA- Tata, vreau să vorbim, plecăm…

DOCTORUL- Da, ai venit să-ți iei rămas bun, plecați departe, tu cu Dragoș al tău…Da. Bine faceți, asta e o țară pentru bătrâni, trebuie să vedeți lumea să nu ajungeți neisprăviți și șmecheri ca noi, e cazul să înțelegeți lumea ca să puteți schimba ceva. Dar cum nu știi tu de Ventura sau …

ANCUȚA- Eu nu vreau să schimb nimic ,tată, plec pentru că acolo am ce face, aici nu. Și Dragoș la fel.

DOCTORUL- Divorțați?

ANCUȚA- Lasă-mă ,tată cu chestiile astea!

DOCTORUL- Renunță la actorie?

ANCUȚA- Un timp. Spune că nu-i poate trece viața în casting- uri ziua și cântări noaptea. Cântă seara la un bar, de un an…Așa rezistăm. E obosit,o să-l vezi, s-a schimbat. Vrea ca acolo să încerce să facă bani.

DOCTORUL- Bani?

ANCUȚA- Nu putem trăi pe spinarea voastră o viață, nici măcar un credit mai mare de trei mii nu putem lua. Eu am promis deja în Canada un post de psiholog, casă, nu mai pot sta cu socrii…

DOCTORUL- Pe spinarea cui ziceți că trăiți?

ANCUȚA- A voastră, a părinților.
DOCTORUL- Ăsta sunt și atâta pot.

ANCUȚA- Nu-ți cere nimeni nimic.

DOCTORUL- *oftează* - Știu. Știu. Avem și noi în evidență un actor, Radu, l-ai cunoscut. Acum e stabil, a venit azi la control, ia să treci și tu la Roentgen, bine că mi-am adus aminte.

ANCUȚA- Din trei în trei luni,țin minte, când eram mică , îmi făceai radiografii, luam hidrazidă.

DOCTORUL- Complex primar,nimic complicat. Apropos, te-am programat azi la ora 19 la o radioscopie de rămas bun.

ANCUȚA- Nu am venit pentru asta. Nu mai sunt copil.

DOCTORUL- Ești . Al meu. Voi tinerii nu știți să vă apărați viața. Așa și Radu, a plecat din tratament că luase un rol și a apoi a recidivat.

ANCUȚA- Ai zis că e bine.

DOCTORUL- Acum da. Se întoarce în lume pe motocicleta lui. O forță. O forță. Duduie ca motorul ăla al lui, l-am văzut jucând odată, m-a invitat într-un cort în Ferentari, eram la un Congres, acum ceva timp,un spectacol din ăla nou , comunitar, o tâmpenie, dar el mi-a plăcut. L-am internat aici, a făcut o trupă de teatru , a obținut fonduri și renovează locul acesta, grădina de vară. Un nebun Îmi place. Divorțezi de Dragoș? De asta nu-i și el aici?

ANCUȚA- Nu,tată. Nu divorțăm. Dragoș va veni cu trenul de seară dacă tu vei fi de acord cu ceea ce te rog eu.

DOCTORUL- Ce-i misterul ăsta?

ANCUȚA- Vrem să te rugăm să-l primești aici pe Șnufi.

DOCTORUL- Pe cine?

ANCUȚA- Pe Șnufi.

DOCTORUL – E bolnav?

ANCUȚA- Nu e sănătos.

DOCTORUL- Aici nu-i hotel.

ANCUȚA- Nu vrei? Nu putem pleca dacă nu-i găsim o casă. Are trei picioare și nu-l primește nimeni, părinții lui Dragoș nu pot ține câine,sunt alergici.

DOCTORUL- Și de ce-aș primi eu un trepied? Bine! Îl primesc dacă e câinele vostru. Auzi ce nume: Șnufi! Trei picioare pe covoare! Bine! Românul s-a născut poet, prost! Am înțeles , pleci și-mi oferi o compensație, trei picioare goale. Bizară consolare. Na, iar vorbesc în versuri!

ANCUȚA- Termină tată! Tu nu ai nevoie de consolare .De ce nu ai venit la nuntă?Am întârziat o oră ceremonia așteptându-te, că ziceai că ești pe drum, iar tu nici nu plecaseși de aici. De ce ai făcut-o?

DOCTORUL- Acum a trecut o vreme și pot să-ți spun. M-am îmbătat. Am băut o zi și-o noapte și nunta a trecut… Dar și aici la cabană s-a chefuit două zile pentru voi, a fost ceva de pomină, tot sanatoriul ține minte…Sunt bătrân, fetițo, nu mai suport reproșurile. Adevărul este că mi-a fost frică, tatăl lui Dragoș, antrenor eficace, voia să facem o echipă de tați de elită, iar eu, fetițo, nu corespund. Nu am corespuns niciodată. Nu fac față, sunt un biet medic de provincie, mi se scurg zilele între două contravizite, mi-e și frică să șofez în metropola aia a voastră!

ANCUȚA- Dar în Canada vei veni?

DOCTORUL- Să trăim și …

ANCUȚA- Tot cabotin ai rămas. Te însori azi din nou?

DOCTORUL- Să mă însor?

ANCUȚA- Ai spus că ai nuntă la capelă.

DOCTORUL- Nunta unor bătrâni prieteni, diamant. Nunta de diamant. Pe care nu am avut-o cu maică - ta. Țara mamei tale erai tu,ea ar fi venit cu voi. Patria nu e mama, cum se spune, e copilul - ar fi răspuns ea.

ANCUȚA- Ce e cu petele astea maro de pe mâinile tale? Roentgenul? Nu aveți echipament de protecție?

DOCTORUL- Astea? Fleacuri! Nimeni nu are echipament de protecție contra bătrâneții, fetițo.

ANCUȚA- Iei câinele? Eu nu plec fără să-i găsesc o casă bună lui Șnufi. Iar casa lui e aici, cu tine. Un doctor care se respectă trebuie să aibă un câine. Câinele doctorului.

DOCTORUL- Aha! Un titlu bun. Ia să vedem!

Se urcă pe scena plină de bălării.

DOCTORUL-

Cic-un doctor avea un câine

Și pe câine îl iubea

S-a înecat c-un os de pește

Și pe cruce-așa scria:

Cic-un câine-avea un doctor

Și pe doctor îl iubea

S-a înecat c-un os de cruce

Și pe pește-așa scria:

Cică-un pește avea o cruce

Și pe cruce o iubea…

ANCUȚA- Cabotin bătrân.

DOCTORUL- Așa m-a iubit maică-ta , cabotin, și așa ai venit tu pe lume. Da, fetițo, bine, să vină Șnufi, au loc mari mișcări de trupe pe mapamond, lăsați cățeii să vină la mine! Serialul,, Câinele doctorului ,, revine pe invizibilele ecrane ale lumii!

ANCUȚA- Îl sun pe Dragoș să ia trenul, îl aduce Radu de la gară, am aranjat.

DOCTORUL- Aha! Ai aranjat! Eu nu aveam nimic de spus? Dacă nu eram de acord?

ANCUȚA- Îți plac câinii,ai avut unul, mi-a spus cineva.

DOCTORUL- Bănui eu cine! Mă rog, să trecem peste asta! N-am știut că ,,atelajul Radului,, îmi va aduce întreaga familie aproape. Are o furnicuță de nevestică, mică și iute,I-am promis că-i voi boteza copilul, când l-o avea, am de gând să-mi iau rolul în serios! Tu nu ai avut nevoie de mine, tu poți să faci orice matematici, muzici,filozofie,orice . Nu mă privi mirată,maică-ta mi-a scris mereu iar acum suntem tot împreună,trăiesc cu ea fără ea de o viață.

ANCUȚA- De ce v-ați despărțit? Ca să-mi spui asemenea cuvinte și să te mai însori de două ori ? Mama a spus că ne-ai gonit pe amândouă după ce eu m-am însănătoșit. Ne-ai gonit.

DOCTORUL- Cam așa ceva…lângă mine nu era bine să rămâneți. Nu vezi că sunt singur? Nu aveam nimic pe vremea aia, nimic, nu erau medicamente, filme,răzuiam argintul de pe ele, nici kilul de lapte nu se mai dădea, mureați amândouă aici, se raportase că nu mai există oftică în țară… Sanatoriul nu era sigur… Așa credeam eu atunci. Gata, unele fapte nu au nevoie de vorbe. Am treabă la cabinet.

Personaje shakespeariene imaginează o acțiune.

Cabinetul Doctorului. Milica, asistenta, aranjează instrumentarul. Ancuța stă în ușă cu niște nuci imense în mână.

ANCUȚA- Am hrănit trei veverițe! Veverițele nu se îmbolnăvesc de TBC?

DOCTORUL- Nucile alea sunt tratate, iradiate ,de-aia sunt atât de mari, de fapt le fac bine, le fortifică.

Milica râde.

ANCUȚA- Nu am mai văzut nuci atât de … Sunt imense! Cum adică? Le…iradiați?

ASISTENTA- Normal.

DOCTORUL- Le ținem la Roentgen.

ANCUȚA- Și nu sunt radioactive?

DOCTORUL- Păi,fetițo, eu unul care stau toată ziua la aparat nu-s radioactiv? Gata, du-te înapoi la lighioanele alea nesătule sau du-te la bibliotecă, avem treabă.

ANCUȚA- Te rog , lasă-mă să văd și e o bronhoscopie!

DOCTORUL- Nu.

ASISTENTA (*intervine*) - Se spală, pune halat , mască…

DOCTORUL - Bine. Dar nu te miști din locul acesta,clar? Milico, instrumentarul?

ASISTENTA- Gata.

DOCTORUL- *(pregătindu- se)* - Noroc că am păstrat arhiva cu toată cazuistica. Sunt în pragul unei mari descoperiri, caz unic, țesut osos tânăr, adică în formare. În pulmon. În pulmon! Trebuie să mai ciupesc un pic din el și să trimit la laborator. Apoi comparăm cu mostra veche. Era țesut osos în formare. Auzi, în formare!

ASISTENTA- Demult puteam face comunicarea științifică dacă nu fugea Vasile imediat cum se simțea mai bine. Prinde-l dacă poți! Caută-l în Franța, pe câmpurile de căpșuni sau dracu știe pe unde!

DOCTORUL- ,,Unde fugi,mă Vasile, că Vasile îl cheamă,unde te duci?,,îi ziceam. ,,Acasă la copii, cât pot munci le dau, cât nu, Dumnezeu cu mila!,, Zice că acum a fost statuie de stradă două luni la Roma iar când a început să tușească s-a întors că se mișca statuia și speria turiștii. Asta-i! Milico , poftește-l! Milica, fetițo, nu m-a părăsit, lucrează de mult cu mine, doar că nu-mi e nevastă… Altfel….Spune tu, ce viață e asta în care poți să-ți vezi bărbatul doar dacă te internezi!?(*către Ancuța*) Nu te miști, ai înțeles?

Privindu-și tatăl în halat bleu,cu mască, mănuși și bonetă, Ancuța nu-și putu stăpâni râsul.

DOCTORUL- Taci sau ieși.

ANCUȚA- Tac.
DOCTORUL- Așa șoricel! (*mai tare*) Gata anestezia?

ASISTENTA- Gata, venim.

Un bărbat slab, surâzător se oprește în ușă.

DOCTORUL- Așa, Vasile, întinde-te aici și stai cuminte. Dacă îți vine să vomiți te ridici urgent. Te ajută Milica. Știe ea ce să facă.(*asistentei*) Imediat ce scot bățul, îl ridici și-l apleci în față, să nu se-nece, ai înțeles?

ASISTENTA- Da, dom,doctor. Știu, dom doctor. Respiră ,Vasile.

Doctorul introduce cu mare atenție instrumentul, cu capătul lui luminos, prin gura pacientului,larg deschisă, monitorizându-i respirația.

DOCTORUL- Perfect, se vede că ai experiență, Vasile, am ajuns. Se distinge tumora, n-a progresat dar nici n-a dispărut. S-o măsurăm. Aha așa! Acum fii atent: ciupesc un pic din țesut pentru biopsie. Știi doar cum e. Ești gata?

Pacientul face semn că da. Doctorul încremenește deasupra lui, apoi cu un strigăt , depuse pe tăvița din mâna Milicăi o bucată de carne însângerată.

DOCTORUL- S-a desprins tumora!

ASISTENTA- Îl pierdem!

Vasile , ridicat de Milica inspiră zgomotos, tușește sacadat. Medicul și asistenta susțin bolnavul. Moment de tensiune. Ancuța privește speriată.

DOCTORUL- Respiră, respiră!

VASILE-(*tușește răscolitor, inspiră, apoi mai tușește de două ori, cumva calculat*)- Parcă mă simt mai bine dom doctor, am scăpat, simt că am scăpat!(*tușește controlat apoi zâmbește*) Am aer! E bine!Mult mai bine!

DOCTORUL- Du țesutul la laborator! Iar tu, Vasile, ia spune băiatule, când te-ai înecat tu ultima oară în viața ta?

VASILE- Adineauri, dom, doctor!

DOCTORUL- Nu, băiatule, te întreb dacă ai înghițit vreodată greșit, dacă te-ai înecat cu vre-un os…de pui, de pește, așa, ceva mai măricel, hai?... La masă, zic, când mâncai flăcăule!

VASILE- Știu eu...Acu vreo doi ani, de Paști, am crezut că mor, dar m-a bătut văru-meu pe spate de-am văzut stele verzi și-am scăpat! Făcuse nevastă - mea stufat, se pricepe la stufat! Tare-mi place stufatul de miel, mănânc ca un lup,adică mâncam înainte, că de mâncat îmi părea rău dac-o fi să mor, că acum copii s-au măricit și-aș putea și eu trăi doar ca să mănânc. Era cu stufat, deci înecătura, da, dom doctor!

DOCTORUL- Da guraliv mai ești ,Vasile! Cum îți e acum băiatule ? Cum te simți?

VASILE – Am mai mult aer, dom doctor, nu mai tușesc. E mult mai bine. Aoleo , cât aer e pe lume, Doamne-ajută, că uitasem ce miresme mișună prin văzduh! Am scăpat, zic, așa e?Am scăpat!?

DOCTORUL-*(încă atent*) Ce spui, rămâi aici sau aștepți în salon rezultatul analizei?

VASILE- Cum să rămân , vai de mine, aici în cabinet. Mă duc în patul meu…

DOCTORUL- Te întreb dacă fugi din sanatoriu acum sau după rezultat?

VASILE- Nu fug , dom,doctor!Că tare mi-a fost rău și acu mi-e bine, să nu stric ceva, rămân fie ce-o fi, mare e Dumnezeu*!(tușește îngrozit*).Ha! Zău că mi-e bine! Simt.

DOCTORUL- Poți să mergi?

VASILE- (*sprinten*)- Sigur, dom, doctor, pot! Zău așa, să trăiți, parcă am scăpat!

DOCTORUL- Vasile, mai am de făcut un test.

VASILE- Tot cu anestezie?

DOCTORUL- Nu băiatule: e oral.

VASILE- Aoleo! Oral? Iar pe gură! Adică cum e? Testul.

DOCTORUL- Ia spune tu,fiule, ce e mic, negru și stă pe aeroport?

VASILE- Pe aeroport? Stă? Testul?

DOCTORUL- Nu . Nu testul. Testul e o întrebare. Asta. Ce e mic , negru și stă pe acoperișul aeroportului? Pe acoperiș.

VASILE- Mic și negru?

DOCTORUL- Da.

VASILE- Nu știu,dom doctor. Ce să fie așa negru acolo sus!? E de rău asta? Ce e?

DOCTORUL- Nu, nu e de rău, e o glumă.

VASILE- Glumă? Cu acela mic și negru?

DOCTORUL- Chiar nu știi?

VASILE- Păi…

DOCTORUL- Dar speriat mai ești.

VASILE- Păi… nu sunt…dar…

DOCTORUL- Zii! Știi?

VASILE- Nîhî.

DOCTORUL - Un nasture.

VASILE- (*neîncrezător*) – Zău? Dacă spuneți dumneavoastră! Mic și negru? Păi…

DOCTORUL- Bun! Gata! Era o glumă, am zis. (*Vasile tace*) Acum că știi și asta poți pleca. Ia să te văd! Poți să te ridici? Sus!

VASILE- Pot. Sigur că pot!

Se scoală și-și plesnește papucii ca intr-un dans irlandez.

VASILE- Ia uitați-vă, sunt altul, Vasile al doilea, renăscutul,parcă-s din nou eu dom doctor!

DOCTORUL- Gata, gata, am priceput.

ANCUȚA- Tată !

Intră Milica.

ASISTENTA- Cei de la laborator…(*văzându-l pe Vasile)* Ia uite la el! Au spus …

DOCTORUL- Au spus că este un os de miel, o vertebră. A înghițit-o Haplea Vasile la Sfintele Sărbători de Pași!

ASISTENTA- Da, dom, doctor, vertebră era.

DOCTORUL- Aveam nuntă dar înainte vom ține și un botez: s-a născut Vasile a doua oară! Condu ,, Pruncul Vasile,, în salon Milico și , nu-l lăsa să se repeadă la mâncare, ține-l un pic de vorbă până vin eu.

ASISTENTA- Nu avem alte programări aici, dar la numărul…

DOCTORUL- Da, sigur că mergem în saloane, sigur, dar lasă-mă să-mi trag sufletul că și medicii sunt oameni. Da , salonul șapte, da. Știu ,nu uit. Hai, duceți-vă înainte!

VASILE- Înainte și la dreeeapta!, Auzi, la dom doctor, test cu ăla mic și negru! Nasture! Testul cu nasture!

Cei doi ies. Doctorul Vava se așează absent, privind departe, undeva pe fereastră.

ANCUȚA- Până astăzi nu m-am simțit copil de doctor!

DOCTORUL- Ce noutate!

ANCUȚA- Da, tată, știam că ești socotit un medic bun, dar nu am înțeles ce înseamnă asta . Ai fost nemaipomenit! Adineauri erai și parcă nu erai tu. Ai tras de timp să-l mai observi, nu? Și …

DOCTORUL- Am crezut că moare. Tumoare ruptă egal hemoptizie. Dar, slavă Domnului, nu! Să vedem ce spune laboratorul…(*începe să râdă*) S-a dus comunicarea mea științifică! Gata! Ai încurcat-o, fetițo!Nu vei avea un tată celebru. Atâta pagubă! Vasile a scăpat. Păi ce medalie poate fi mai mare decât asta! Vasile sănătos! Asta da medalie! Nu tu aderențe, infecție nu va fi, am eu grijă…Norocosul! O săptămână la pat , asta e! Bun!(*se ridică*) Ești obosită? Vii la capelă ? E o slujbă scurtă.

ANCUȚA- Nu ,tată. Mă duc cu Radu la gară să-l…

DOCTORUL- Să-mi aduci prietenul.

ANCUȚA- Ginerele.

DOCTORUL- El e subînțeles. Prietenul e Șnufi al vostru, pardon , al meu! De trepiedul cu blană vorbeam! Bun. Dacă ai nevoie sună, acum am treabă.

ANCUȚA- Șnufi e un terrier sârmos. Luc ce era?

DOCTORUL- Alsacian. E acolo, la margine. Aripa asta în care suntem e nouă, am mai luat din parc cu clădirea asta!

ANCUȚA- Și de ce e Luc pus alături de poetul acela?

DOCTORUL- E poveste lungă, ți-o spun eu. Gata, am treabă am spus! *(iese*)

Seara. O sală de așteptare în sanatoriu, Radu și Ancuța așteaptă. Se opresc din când în când din discuție privind o ușă dublă cu semnul radiologiei pe ea.

RADU- Salonul 29 mi-a fost casă șase luni. Schimbam vecinii lunar, iar după fiecare control speram că eu voi pleca de acolo. Am avut timp să mă gândesc la rosturi. Al meu, al soției mele…nu știu dacă am înțeles mare lucru, însă sunt sigur că viața înseamnă să fii. Să vrei să fii și apoi să ai. Mi-am luat parolă de acces.

ANCUȚA- De unde?

RADU- Habar n-am dar o am.! În salon am învățat Hamlet pe dinafară. Nu aveam ce face! Doctorului Vava, când era de gardă și nu puteam dormi, îi plăcea scena cu Polonius. La replica aia ,,ucis, ucis,, avea o voce!

ANCUȚA- Cum adică avea o voce? Îți citea el?

RADU- Știe rolul pe dinafară. Zice că i se potrivește. E prima noastră premieră la vară. Avem echipă. Dar nu avem actor, adică … un tip special pentru Prințul Danemarcei.

ANCUȚA- Tata se joacă de-a teatrul?

RADU- Domnul doctor are ceva minunat pe scenă: e altul când joacă. Are un fel de farmec al lui, e el , tatăl tău cum crezi că îl știi, dar mai mult!

ANCUȚA- Eu nu am avut nevoie de tată, mama mi-a fost tată. Pe el nici nu-l cunosc bine , de fapt. Acum aflu că tata cu mama au ținut legătura, că el știe aproape tot despre mine, mama nu mi-a povestit asta … Ce e cu câinele acela, Luc?

RADU- Luc era un cadou de la mama ta, nu ți-a spus? Sau… mă rog, așa zice doctorul. Când a plecat, ea i-a lăsat un pui de alsacian. Ajunsese deja un câine bătrân avea 15 ani când a murit Ghiță Mărgărint . Povestea e așa: poetul era de curând îngropat acolo, doctorul Vava nu mai pleca din sanatoriu, stătea ore întregi la mormânt , era trist, schimbat, pierduse cel mai bun prieten. Ei bine, atunci a început o iarnă grea. Din ce în ce mai grea, a nins mult. Lupii ajunseseră până la bucătării iar câinele , într-o zi ,nu a mai venit. L-au căutat,

pleca domnul doctor cu orele dar nămeții nu puteau fi trecuți ușor. Primăvara, l-au găsit pe Luc sub troiene, lângă mormânt ,cu două leșuri de lup alături. Era mușcat rău dar se luptase cu vitejie. Apărase .Apărase ceea ce știa că iubea doctorul. Asta e, dar dânsul nu prea vorbește despre asta. Cred că e bucuros că are acum din nou câine!

ANCUȚA- Să sperăm! Văd că și eu i-am adus tot un cățel la plecarea din tară! Culmea! Așchia nu sare departe de gard*!(privește ușa cea mare*) Noi am stat mai puțin înăuntru,parcă! Nu știu de ce durează atât! Eu una am știut că sunt sănătoasă, radioscopia a fost total inutilă dar l-am lăsat pe tata să se simtă bine. Tu, văd că radiezi. Pardon! Am spus radiezi nu că iradiezi! Nu știu însă de ce mi-l ține pe Dragoș atât! Mă plictisește mania asta a lui de a arăta că ne iubește punându-ne la Roentgen! Când eram mică și veneam vara în vacanță , întâi mă ducea la raze și abia apoi plecam în excursii.

RADU- Se uită în suflet cu aparatul ăla!

Se deschide ușa. Apare Doctorul Vava.

DOCTORUL- Ești sănătoasă ,fetițo, se vede că nu fumezi, dar să te mai îngrași un pic! Radu, te rog, ia cheia și plimbă tu cățelul, stă de mult singur ,sărăcuțul.

RADU- Da, domnule doctor. După plimbare, ce să fac, unde îl duc?

DOCTORUL - Venim și noi , mai târziu.

Radu iese.

ANCUȚA- Unde-i Dragoș?

DOCTORUL- Vreau să te întreb ceva, baritonul a muncit mult în ultimul timp?

ANCUȚA- Da, de asta și plecăm. Nici nu ne mai vedeam. El dormea numai ziua, eu lucram, ne întâlneam doar seara târziu, când venea de la spectacol sau de la filmare. Avea și cântări…

DOCTORUL- Te bănuiam pe tine, palidă cum te-am văzut.

ANCUȚA- Poftim?

DOCTORUL- La radioscopie s-a văzut o pată. Radiografia o confirmă. Nimic grav. Baritonul trebuie doar să se odihnească. Să vă iasă Canada din cap deocamdată. Amânați un an , ce e un an la urma urmei!O rândunică zburând până în țările calde și înapoi. Nu plânge.

ANCUȚA- Dragoș știe?

DOCTORUL- Normal. E un bărbat doar.

ANCUȚA- Trebuia să mă gândesc! Nu putem amâna… Doamne! Tată, e adevărat? Și eu de ce … Venea noaptea arcuit de spate, cu mișcări încete, se înviora când mă vedea pe mine iar dimineața vorbeam doar la telefon. Ne pierduserăm unul de altul…Ești sigur, tată? Dragoș chiar e bolnav?

DOCTORUL- Are nevoie de aer curat. Mâncare și odihnă. De altfel, să știi că mă simt ușurat când știu că baritonul e în apropiere când o fi să mă plimb cu fiara aia păroasă cu trei picioare pe care mi-ați adus-o. Nostimă dihanie!

Ancuța plânge mai tare. Apare Dragoș. E înalt și cu un aer ușor absent.

DRAGOȘ- Nu mai plânge. De ce plângi? Se rezolvă. Ce facem cu plecarea?

ANCUȚA- Eu… eu…Stau cu tine.

DOCTORUL- Ba. Vii numai în vizită. Vă schimbați obiceiurile, oricum erați obligați s-o faceți dacă plecați. Vă pregătiți încă o jumătate de an, un an, priviți în jur la ,,Canada,, asta din jurul sanatoriului, bucurați-vă de ea, spălați-vă cu aerul curat al pădurii . Oricum cred că jumătate din bucureștenii ăia arțăgoși sunt ofticoși!

DRAGOȘ- Voiam să plec pentru Ancuța… și pentru că m-am săturat să joc la teatru dulapul , ursul sau dublul cuiva.

DOCTORUL- Dulapul? Ai jucat ,,dulapul,,? Rolul unui dulap?

DRAGOȘ- Da. Un dulap fermecat. Și chiar am avut cronici bune. Eu. Adică doar eu că spectacolul a fost înjurat.,, Impenetrabilitatea încăpătoare a tânărului actor Dragoș Nistor îi recomandă expresivitatea!,, e o cronică pe net. Auzi, încăpătoare! Eram un dulap mare!

ANCUȚA- Dar cum… Cum? Nu mai glumiți! Eu…Ce facem? E grav?

DRAGOȘ- Nu poate fi grav, aș fi simțit. E o oboseală cronică. Stau aici până spune tata că trebuie, apoi plecăm.

ANCUȚA- Dar … cum să facem? Rămân și eu.

DOCTORUL- Sesam, deschide-te! O luați de la început,copii! Nu oricine are șansa asta! Vă repliați prioritățile. Tu, fetițo vii doar în vizită și la câte un control. Îți vezi de treabă la voi acasă și de două ori pe lună vii aici. Dacă vrei, dacă nu ,o dată la trei luni. Nu mai rar nu mai des. Ha,ha! Dragoș e actor, îl luăm în trupa lui Radu, îi dăm să joace Hamlet, Hamlet, la un moment dat, dacă vrea, că nu avem altul mai bun, vii la premieră, vă testez, apoi plecați unde vă învață viața asta nebună a voastră.

ANCUȚA- Nu e așa de simplu.

DRAGOȘ- E . Dacă vrem să fie simplu ,va fi.

DOCTORUL-*(cu ochii mijiți*) Vă aștept la masă. Apoi facem planul? E bine?

ANCUȚA- Da…

Doctorul iese. *Tăcere.*

DRAGOȘ- Nu mai plânge că n-am murit și nici nu am de gând.

ANCUȚA- Da, dar...

DRAGOȘ- Reevaluăm: putem divorța acum , sau așteptăm să mă fac bine, plecăm cum am hotărât și ne despărțim acolo.

ANCUȚA- Trebuie să mă gândesc. Nu pot să decid în situația asta. Tu nu ești sănătos. Pentru mine altceva nu mai e important. *(Dragoș nu răspunde*)

ANCUȚA - Acum văd, zilnic eram lângă tine și n-am mi-am dat seama de nimic, am trăit o… eu sunt vinovată că te-ai îmbolnăvit.

DRAGOȘ- Nu tu mi-ai băgat bacilul cu forța în suflet! Nu te mai victimiza, nu câștigăm nimic cu asta. Am crezut că sunt indestructibil, am tras de mine ca de un dușman. Asta e tot. Tata nu știe de noi, nu-i așa?

ANCUȚA- Nu i-am spus, a bănuit el ceva… Nu știu ce crede…Poate că…

DRAGOȘ- Îi spunem?

ANCUȚA- Nu. Nu mai știu… Dragoș,eu…

DRAGOȘ- Tu poți pleca acum, vin și eu mai târziu .E bine?

ANCUȚA- Nu. Lasă-mă să mă gândesc. Mergem?

DRAGOȘ- Eu mai rămân.

ANCUȚA- Sigur?

DRAGOȘ- Da, te rog.

ANCUȚA - Eu… eu…

DRAGOȘ - Acum chiar nu mai este vorba de tine. Mulțumesc pentru interes și pentru reacția civilizată, dar ,te rog , lasă-mă. Nu te victimiza degeaba, repet nu ești vinovată, nu e vorba de tine, nu te sacrifica, nu analiza nimic, înțelege că te rog să mă lași dracului în pace!

ANCUȚA- Dragoș, eu chiar…

DRAGOȘ- (*se repede la ea și în ultima clipă se stăpânește*) Nu mă sili să regret, nu mă sili să-mi ies din pepeni, ajunge,vezi-ți de treaba ta și gata! Când repetam ,,Visul,, mi-ai spus că ești văduva Shakespeare, perfect, asta ești, dar nu a lui Shakespeare, ești văduva lui Nistor. Care Nistor? Unu, Dragoș Nistor , dulapul din ,,Mandragora,,, văduva unui dulap!

ANCUȚA- Ești nedrept.

DRAGOȘ- Nedrept? Și ce dacă? Du-te și suferă cât vrei,dar nu în prezența mea. Pentru mine asta a venit la timp. E cel mai bun lucru care mi se putea întâmpla, înțelegi? Sunt fericit! Așa că nu ai pentru cine să te sacrifici ! Te rog încă odată să mă lași, pleacă…vorbim mai târziu dacă într-adevăr vrei. Auzi? Du-te.

ANCUȚA- Nu este cazul să mă jignești.

DRAGOȘ - Scuze. Ești mulțumită? Scuze!

ANCUȚA – Plec. Și am să uit ce ai spus.

Ancuța iese. Dragoș se așează pe o banchetă, trist.

DRAGOȘ (*în urma ei*)- Eu nu.

Intră Radu.

RADU- Ești singur?

DRAGOȘ- Da.

RADU- Iartă-mă că mă bag, nu e mare lucru,să știi, vei fi repede stabilizat. Te faci bine, cu certitudine. Și repede. Aici e un aer curat,tăios,alungă boala,în șase luni ai plecat!

DRAGOȘ- Șase luni? Da…De ce ești atât de sigur?

RADU- Eu eram mai prăpădit ca tine și,uită-te, sunt ca nou. Dar nu mă mai întorc în capitală. Vreau să fac aici un teatru de vară cu stagiune în fiecare an, am promisiuni de sponsorizări, vând casa din Militari ,vine si soția mea, luăm casă în vale, ea a fost cu ideea. Nu-i tare?

DRAGOȘ- Stai în Militari? Și noi. Acum vrem să vindem casa.

RADU- Pe unde? Unde e?

DRAGOȘ- Pe Apusului.

RADU- Extraordinar! Ați cumpărat sau ați avut casa acolo?

DRAGOȘ- Nu. Tata a luat casa și locul de la un o agenție, spuneau că era a unui chinez bătrân.

RADU- Tata locuia pe Foșnetului, vorbesc de tatăl meu. Te plictisesc?

DRAGOȘ - Nu. Spune.

RADU - Când s-a îndrăgostit de mama erau foarte tineri și părinții nu au fost de acord. Ea era din centru, locuia pe Izvor, buricul târgului! Într-o seară s-au dus să cumpere un lampion de la un chinez bătrân. Chiar de pe Apusului! Da, de acolo. Poate era chiar casa ta! Bătrânul i-a văzut triști și le-a spus să dea drumul lampionului noaptea la biserică după ce îngroapă amândoi acolo un lacăt . ,,Dacă țineți cheile și nu le pierdeți, lacătul nu va rugini, așa și dragostea voastră,,le-a spus.

DRAGOȘ- Nu va rugini… Povești. Invenții.

RADU- Poate, dar e povestea alor mei. S-au reîntâlnit mulți ani mai târziu și m-au avut pe mine la bătrânețe. Norocul meu cu lacătul chinezului. E povestea vieții mele. Așa am fost eu inventat. De aia m-am făcut actor. Tu?

DRAGOȘ- Eu ce?

RADU- De ce ești actor?

DRAGOȘ- Știu eu, cred că eram lacom de viață, voiam să trăiesc mai mult, mai multe destine…Baliverne! Voiam glorie. Repede. Imediat. Și bani.

RADU- Cine nu vrea!

DRAGOȘ- Acum plătesc.

RADU- Nu cred.

DRAGOȘ- Scuze,trebuie să plec.

RADU – M-a trimis doctorul Vava să te conduc la cabană. E acolo întinsă o masă de sărbătoare…

DRAGOȘ- Sărbătoare?! În cinstea bacilului Koch? Să-l dăruiesc și altora! Ciudat tratament! Perfect, de ce nu! Unde? Care cabană?

RADU- Cabana unde a fost nunta voastră fără voi.

DRAGOȘ- Nunta noastră, a mea cu Ancuța? Cum să fie acolo? Fără noi?! Noi am avut nunta la București. Cu noi în frunte,normal.

RADU- Două zile s-a chefuit la nunta voastră fără voi, aici.

DRAGOȘ - Ești nebun?

RADU- De loc, îți povestesc pe drum.

DRAGOȘ- Și la care biserică ziceai că au îngropat lacătele?

RADU- Poftim? Biserică… Ce lacăte? A! Nu mai e biserică, acum în locul acela e un teatru.

DRAGOȘ- Da, știu. Ăla de pe Uverturii. Acolo era biserica?

RADU- Da. Știi ,am lacătul lor. Cel pe care l-au luat de la chinez. Unul vechi, ni l-au făcut cadou la nuntă. L-au găsit după ani de zile. Și n-ai să crezi, nu ruginise. Nici acum nu e ruginit.

DRAGOȘ- Iartă-mă, nu prea îmi stă capul la povești, tocmai am aflat că sunt cam defect și nu știu dacă service-ul e chiar cel mai bun.

RADU- Te repară ei cât ai zice ,,pește,,! Scuze. Să mergem. Voiam să-ți mai abat gândurile dar, sigur, nu toate poveștile, toate scornelile, se potrivesc.

DRAGOȘ- Ai o țigară?

RADU- Nu fumez.

DRAGOȘ- Nici eu,dar tocmai voiam să mă apuc ! Tot n-am ce pierde! Ce naiba, trebuie să fac ceva!

RADU- Va trebui să dormi .

DRAGOȘ- Palpitantă acțiune!

RADU- Știu că nu asta voiai să auzi. Dar vei dormi mult. Somn de frumusețe.

DRAGOȘ- ,, Să mori…să dormi...,,Altă realitate… Am cam luat-o razna.

RADU- S-ar putea ca de-un timp s-o fi luat razna fără să-ți dai seama. La mine așa a fost.

DRAGOȘ- Păi mai aiurea ca acum, nu se poate,zise pesimistul, ba ,se poate…spune …

RADU - Optimistul tace fiindcă știe că se poate…Fii atent ,că…

DRAGOȘ- Atent? Cum adică ?

RADU- Adică, la un moment dat, eu unul, am schimbat direcția,fără să bag de seamă. Gata,mă repet*. (începe să râdă*)Oricum, nu cred că sunt cel mai nimerit să vorbesc, am făcut-o doar pentru că m-am nimerit pe aici! Hai! Mergem?

DRAGOȘ- Nu vin. Nu mi-e foame. Du-te tu , mulțumesc. Vreau să rămân singur. Mă plimb puțin să-mi adun gândurile.

RADU- Cum dorești. Dar să știi că ești așteptat! Acolo. Acolo sus .Salut.

DRAGOȘ- Dacă voi rămâne aici mă înveți să merg cu motorul?

RADU- Nu promit.

DRAGOȘ- Nu promite,învață-mă doar!

RADU - Ce dai?

DRAGOȘ- Plătesc.

RADU- Bine, accept dacă repeți cu noi în Hamlet.

DRAGOȘ- Noi? Care noi?

RADU- Trupa de aici.

DRAGOȘ- Trupa de aici joacă Hamlet? Zicea tata ceva. Aveți trupă?

RADU- De ce nu?

DRAGOȘ- De ce nu da?

RADU- De ce nu?

DRAGOȘ- Repet cu voi dar intru în scenă pe motor!

RADU - Hamlet pe motor? Tare! E o idee. Dar cred că s-a mai făcut!

DRAGOȘ- Nimic nou pe lume! Nici măcar eu… Asta e condiția mea.

RADU- Bine. Târg încheiat! Vii?

DRAGOȘ- Mai târziu un pic, vreau să…

RADU - Să te gândești. Microbii nu au creier,lor le e rău dacă ție ti-e bine.
DRAGOȘ- Și invers. Ok!

Salon de spital, Dragoș doarme. Visează. Personajele trec dansând în stil elisabetan. Unul se oprește,e Horațio (Radu), altul (Duhul) rămâne nemișcat într-un colț.

DRAGOȘ (din pat)- E foarte frig. Văzduhul parcă mușcă.

HORAȚIO(Radu)- E aspru gerul și pătrunzător.

DRAGOȘ- O fi târziu?

HORAȚIO- E-aproape miezul nopții.

DRAGOȘ- A și bătut.

HORAȚIO- Adevărat? N-am auzit. E vremea când duhu-obișuiește-a rătăci. Uite-l ,vine! Îți face semn să-l însoțești,de parcă dorește să-ți vorbească numai ție .Nu te duce. Nu face asta!

DRAGOȘ- (se ridică) Mă cheamă iar. Te urmez.

HORAȚIO – Mă crede nu te du. Nu-i el.

DUHUL(nemișcat).- Ascultă-mă.

DRAGOȘ - Te ascult, dar nu ești tu.

DUHUL- Fii cu luare aminte la ce spun,

Sunt umbra văduvei lui Shakespeare

Și dorm aici nu rătăcesc în noapte.

DRAGOȘ- Grăbește-te și spune-mi cu aripi iuți ca dorul.

DUHUL- Ancuța sunt și te iubesc nespus.

Iar dragostea mea e pentru urechi

De carne și de sânge închegată.

Să nu mă uiți când licuriciul aprinde dimineața!

DRAGOȘ (Se așează) - Vai,oști cerești,mă țineți drept!

Ancuța, ai murit, tu dulce floare între flori!

Vai,….vai… ce-i asta? Unde sunt? Visez cumva?

Se aprinde lumina, visul se destramă , Dragoș e singur.

DRAGOȘ- Am visat ca de obicei când am repetiții. Mi-e frig. Cât o fi ceasul?(*se uită la mobi*l) E douăspe. Normal e miezul nopții…,,a bătut, e vremea când duhul obișnuiește-a rătăci,, . Se spune că moare moartea cuiva când îl visezi așa…(*formează un număr, ascultă*). Sigur, doarme. O sun și eu după trei luni… noaptea...Mă sperii ca o babă. Nu răspunde, normal.(*se uită un timp pe fereastră în întuneric*)

Ușa rezervei se deschide ușor,apare Ancuța.

ANCUȚA- M-am gândit să-ți răspund la apel .

DRAGOȘ- Tu? Cum ai venit?Când?

ANCUȚA- Cu trenul de noapte. M-a adus tot Radu de la gară. Rămân trei zile aici. Te superi?

DRAGOȘ- Nu… Te-am visat adineauri. Erai un duh. Ești un duh! Tu…

ANCUȚA- De asta m-ai sunat? Te superi că am venit?

DRAGOȘ- E frig afară sau mi se pare? Ce noapte… tu…

ANCUȚA- Bate un vânt cam rece. Eu sunt,nu te mai mira atât. Am crezut că…Te simți mai bine,știu de la tata. Am vrut să-ți fac o surpriză, soseam dimineața dacă .... Aș fi vrut să rămân și la premieră, să vă văd. Spune. Te superi?

DRAGOȘ- Ce? Ce să spun? Nu ai bagaje?

ANCUȚA- Sunt la cabană. Spune.

DRAGOȘ- Crezi …

ANCUȚA- Spune. De ce ai sunat?

DRAGOȘ- Crezi că …De ce crezi tu că… Sunt un bou?

ANCUȚA- Poftim?

DRAGOȘ- Un bou ? Sunt un bou?

ANCUȚA- Nu ești un bou. Ar însemna că eu sunt o vacă pentru că-s nevasta ta. Care te iubește.

DRAGOȘ- Ce declarație la miezul nopții!

ANCUȚA- Am venit să-ți spun că-mi pare rău și nu vreau să divorțăm. Ne-a luat apa pe amândoi, am uitat să fim ca să avem, vorba cuiva, am umblat după bani și am pierdut ce era mai de preț. Hai să uităm tot, o luăm de la început, ce zici?

DRAGOȘ - Zic …E vina mea, am muncit prea mult. Voiam să-ți pot lua orice voiai , când voiai, am vrut să fii mândră de mine și…

ANCUȚA- Dar sunt și am fost mereu mândră de tine.

DRAGOȘ- Și când te-ai recomandat la teatru ,, văduva lui Shakespeare,,?

ANCUȚA- N-ai simțul umorului. Atunci ai râs iar acum…

DRAGOȘ- Am râs mânzește. Erai adică măritată cu un mort!Un actor mort. Un bărbat mort.

ANCUȚA- Ba eram soția unui geniu, prostule, spiritul,duhul lui,era în rolul ăla al tău din,, Visul unei nopți de vară,,

ASISTENTA *(deschide ușa)*- Gata, la culcare! Vorbiți dimineața. Dragoș, în pat, te rog! Ia medicamentele! Așa.

ANCUȚA- Noapte bună!
DRAGOȘ- Vin și eu la cabană.

ANCUȚA- De ce?

DRAGOȘ- Nu vreau să-mi las nevasta singură. În noaptea rece.

ASISTENTA- E cu dom doctor, nu e singură. (*râde*)

DRAGOȘ- Vin și eu.

ANCUȚA- Mă întorc dacă vrei.

DRAGOȘ- Vreau. Vin cu tine.

ANCUȚA- Nu. E frig afară. Mă întorc , acum mă duc jos la tata. Mi-e foame, mi-e somn.

DRAGOȘ- Și mie mi-e foame.
ASISTENTA- Și somn! Mai ales somn. Noapte bună! Nu am văzut și nu am auzit nimic*!(iese*)

DRAGOȘ (*șoptește*) - Ba nu mi-e somn de loc.

După cinci luni. O zi frumoasă. Cabinetul doctorului Vava.

VASILE- Dați-mi cheia lui dom doctor, vreau să-i spăl mașina.

ASISTENTA- Asta în loc de bineț! N-a venit cu ea Vasile. Bună ziua!

VASILE- Bună ziua! Pardon.

ASISTENTA - Dă-mi rețeta.

VASILE- Nu am. Nu mi-a mai dat. Și a spus că nu vrea să mă mai vadă. E supărat pe mine?

ASISTENTA- Da de unde! E bucuros că ești vindecat. Bucuros că ai venit la control. Felicitări.

VASILE- Nu mi-o dați?

ASISTENTA- Ce?

VASILE- Cheia.

ASISTENTA- Care cheie?

VASILE- De la mașina lui dom doctor.

ASISTENTA- N-a venit cu ea ,bre, n-auzi!

VASILE- Păi… atunci…mai vin mâine.

ASISTENTA- De ce?
VASILE- Să spăl mașina lui dom doctor.

ASISTENTA- M-ai înnebunit! N-auzi că vine cu microbuzul! Iar mașina oricum era curată, curățică! Se aude?

VASILE- Vorbim mâine atunci.

ASISTENTA- Vorbim pe naiba, du-te odată acasă omule!

VASILE- Dar eu…

ASISTENTA- Du-te sănătos! Hai!

VASILE- (*trist)* –Atunci, am plecat! Săru-mâna!(*se întoarce*) Nasturele era chiar pe aeroport?

ASISTENTA- Care nasture?

VASILE- Ăla de pe acoperiș.

ANCUȚA- Care acoperiș?

VASILE- De la testul oral, negru și mic. M-am tot gândit ce înseamnă.

ANCUȚA – A! (*râde*) Era un banc, domnule Vasile, o glumă, tata voia să te bine-dispună. Erai speriat, a glumit.

VASILE- Dacă spuneți dumneavoastră…Atunci…plec. Sigur nu a venit azi cu mașina dânsului? Și… nasturele acela nu putea să fie galben?

ANCUȚA- Sigur. Putea.

ASISTENTA- Să ne vedem sănătoși!

VASILE- Sărut mâna!(*iese, revine*) Îi spuneți dv. lui dom doctor?

ASISTENTA- Ce să-i spun?

VASILE- Că dacă era glumă nasturele putea să fie și galben! Na!Să se distreze și dânsul . Putea sau nu putea?

ANCUȚA- Putea.

VASILE- Vedeți! Îi spuneți,da?
ANCUȚA- Îi spun eu. O să-i spun eu.

VASILE- Da. Să nu uitați.(*arată spre Milica*) Da să-i spună și dânsa. Să se mai distreze și dânsul. Sărut mâna. Chiar nu-mi dați cheia?

ASISTENTA- Ieși! (*Vasile pleacă*). Ce e cu nasturele?

ANCUȚA- Un banc de-al tatii. Dar de ce ține să spele mașina?

ASISTENTA- Pentru că e sărac și nu are bani crede că nu-i poate mulțumi altfel doctorului.

ANCUȚA- Cehov ,grav bolnav, bea numai șampanie, pentru că,susținea el, e o băutură miraculoasă, are aer, bule de aer. Amețesc cu aerul de afară ori de câte ori vin aici,parcă aș bea șampanie pe stomacul gol.

ASISTENTA- Da,noi suntem obișnuiți. Dar șampanie aș putea gusta la orice oră!

ANCUȚA- Ar fi trebuit să fiu și eu obișnuită, nu știu ce am azi.

ASISTENTA- Vii rar și ești obosită de tren. Cum ai ajuns sus că n-a trecut nici o mașină?

ANCUȚA- Am coborât în oraș, la gară și am venit cu microbuzul, dar tata nu era. E de gardă?

ASISTENTA- Da. Nu-l prinzi decât la prânz. Au venit și niște tipi la direcție, nu știu ce vor. Sunt din aceea în costum, Doamne, ce-or mai pune la cale!

ANCUȚA- Dragoș a spus să nu urc în salon, să-l aștept aici. Pot? Nu deranjez?

ASISTENTA- Nu.

ANCUȚA- Atunci ies afară și…

ASISTENTA- Nu deranjezi, adică. Dar eu am treabă,trebuie să plec. Am de sterilizat astea, stai aici liniștită.*(ia instrumentarul*) Doamne, ce talent are soțul tău! Au dat fragmente din spectacol la știri. Au venit reporteri…

ANCUȚA- Am văzut și eu, îmi pare rău că nu am venit și atunci, nu pot pleca de la serviciu. Formalități… Nu l-am văzut pe Dragoș de o lună.

ASISTENTA- Normal că omul nu poate să stea numai pe tren. Domnul Dragoș e bine. Teatrul vindecă, am văzut. Lasă că se mai joacă. Stai aici, când pot aduc ceai ,unt și marmeladă.

Ancuța se așează, deschide fereastra,apoi ia o carte din mica bibliotecă a cabinetului.

ANCUȚA- O carte de Ghiță Mărgărint. Ia să vedem! (*mormăie*) Teatrul vindecă dar și îmbolnăvește*! (se uită în carte*) Așa… da, da.(*citește cu glas tare)*:

„Caut azi un avar cu secol lunar

Dau onorariu sumar de-un dolar

Beau apoi un pahar de Cotnar…

DRAGOȘ - (*din ușă, continuă*):

„Sunt un zidar de zile murdar

Adun răspunsuri de câine fugar. ”

ANCUȚA- (*îl privește mirată,*)- Când eram mică și veneam în vacanță la tata,cu trenul, tunelurile de pe drum îmi dădeau un sentiment de fericire atât de intens, încât nu puteam sta locului , îmi venea să dansez! Azi e o zi frumoasă iar tu ești …nu știu cum, bucuros?

DRAGOȘ- Nu aud nimic. Nu vreau nimic, nu am mai am nimic! Mi-am făcut bagajul. Gata! Plecăm.

ANCUȚA- Poftim?

DRAGOȘ- Plecăm.

ANCUȚA- Nu cred. Nu hotărăști tu.

DRAGOȘ- Cum?

ANCUȚA-(*fermă*)- Nu ți-ai găsit omul. Nu te las să fugi.

DRAGOȘ- Să fug? Să fug,spui? Nu aud nimic. Uite fișa. Mi-a făcut externarea. Am comandat o mașină, prindem trenul de zece.

ANCUȚA- Dar…

DRAGOȘ- Gata. Canada ne așteaptă.

ANCUȚA- Cum?

DRAGOȘ- Am bagajul afară, hai.

ANCUȚA – Nici nu l-am văzut pe tata…

DRAGOȘ- Pierdem trenul dacă rămânem. Mi-a dat o scrisoare pentru tine ,adică pentru amândoi ,a zis să o deschidem la aeroport, când plecăm, dacă mai plecăm. Dacă uităm nu-i nimic, nu-i important a zis. Hai! Tu ai spus că mă iubești pentru că am fost bolnav, sau pentru că acum sunt sănătos?

ANCUȚA- Ești oribil! Nu știu ce am găsit la tine! Dar exact asta îmi place. Știi că te-am iubit mereu, tu ai propus să ne despărțim și când te-am văzut atât de hotărât… Nu contează.

DRAGOȘ- Și eu te iubesc.

ANCUȚA- Na! Ai spus-o și nu s-au dărâmat munții! Măi să fie! Nu minți?

DRAGOȘ- Nu. Dar voiam să spui tu prima.

ANCUȚA- Chiar? Ce contează cine spune primul dacă nu e minciună? Dragoș, nu-i prea repede totul? Nu putem vorbi pe îndelete? E vorba de viața noastră. Stai! Chiar ești vindecat?

DRAGOȘ- Da, sunt sănătos și „fugit irreparabile tempus". Mereu a fost vorba de viața noastră. Nu am timp să am timp! Hai! Vreau să fiu liber să respir cu tine aer cu stele și cer! Hai, mergem?(*cei doi ies*)

Actorii, în grup , cu aceleași costume de epocă, mimează un sonet.

Sala de așteptare a unei gări mici. Pe o bancă din încăpere Ancuța cu Dragoș așteaptă trenul.

DRAGOȘ- Adevărul este că sunt bucuros. Adică nu știu dacă bucuros e cuvântul potrivit, simt o ușurare de când am luat hotărârea să rămânem în țară.

ANCUȚA- Ne facem noi Canada noastră unde vrem,vorba tatii! Aici sau altundeva.

DRAGOȘ- Trenul va fi destul de gol, te voi invita la o plimbare inedită pe coridoare. O plimbare pe culoare, plină de culoare!

ANCUȚA- Dragoș iar? Ia vino, uite de aici se vede sanatoriul. Din depărtare e ca o casă de vacanță. Oare ce zice tata că am fugit?

DRAGOȘ- Uită repede cu câte are pe cap! De fapt asta a și fost ,o vacanță, a avut dreptate tata - socru, timpul a trecut repede. Nu-mi pare rău însă.

ANCUȚA- Nici mie. Am fost speriată, m-am simțit singură, vinovată, izolată…

DRAGOȘ- Tu?

ANCUȚA- Da. Și mă gândeam cum îți e ție și mi-era rușine.

DRAGOȘ- Vine trenul.

ANCUȚA- De unde știi?

DRAGOȘ- A ieșit șeful gării. Are fundul roșu.

ANCUȚA- Cine?

DRAGOȘ- Șapca. Șapca lui de ceferist. Nu știi atelierul care făcea șepci pentru ceferiști cu fundul roșu?

ANCUȚA- Ăsta-i un banc de-al tatii!

DRAGOȘ- Și ce , eu nu am voie să-l colportez?

ANCUȚA- Semeni tot mai mult cu el.

DRAGOȘ- Cu șeful sau cu fundul lui?

ANCUȚA- Termină Dragoș! Semeni cu tata.

DRAGOȘ- Fetele iubesc mai ales bărbați care seamănă cu tații lor, e verificat științific.

Se aude zgomot de motocicletă, apare alegând Radu.

RADU- Doctorul mi-a spus unde sunteți, am venit să-mi iau rămas bun .Dragoș, știi că filmăm spectacolul? Îl preia o televiziune, am primit un telefon. Am explicat că nu putem chiar acum. Voi când…? Adică…v-ați luat deja… Care-i programul vostru?

DRAGOȘ- Nu mai plecăm în Canada.

ANCUȚA- Nu mai plecăm?

DRAGOȘ- Nu mai plecăm?

ANCUȚA- Nu.

ANCUȚA(*către Radu*)- Nu mai plecăm.

RADU- Nu? Precis? Ce tare! (*scoate un mobil*) Atunci sun să spun că se poate? Sun? Să stabilesc ceva…

DRAGOȘ- Sună, dar acasă tot plec. Vine trenul.

RADU- Nu e al vostru, e întâi unul local. Mai aveți. Scuze, nu am semnal bun aici,ies să vorbesc.

ANCUȚA- Lumea începe să ne fie pe măsură.

DRAGOȘ (*surprins*) - Filozofița lui tăticu!

ANCUȚA- Dă-mi ,te rog, scrisoarea de la tata, ce contează că nu suntem pe aeroport! E ca și cum am fi! Sunt curioasă. O voi citi acum. Vrei?

Dragoș ridică din umeri și scoate un plic gros. Din plic cade un mic lacăt.

DRAGOȘ- E un cadou, spune că înainte de a pleca să atârnăm și noi lacătul la teatru.

ANCUȚA- La teatru? Care teatru?

DRAGOȘ- De pe Uverturii. Îți explic eu, e o legendă, se pare că locuim într-un cartier cu puteri paranormale!

ANCUȚA- Cartierul Militari? Paranormal! O fi! Mă faci să râd!

DRAGOȘ- Mă rog, se spune că dacă atârni lacătul acolo, se pare că nu te mai desparți de cel iubit.

ANCUȚA- Prostii! Dar îl atârnăm, de ce nu! Atârn ce vrei unde vrei când vrei! Traduc: fac tot ce trebuie să rămân cu tine, clar? Acum că am rezolvat și asta, lasă - mă să citesc. De ce e atât de mare plicul? Sunt, văd, multe hârtii. Fișe.

DRAGOȘ- Sunt și observațiile lui medicale acolo.

ANCUȚA- Cu atât mai bine.

ANCUȚA- *(citește nedumerită*)- Epuizare nervoasă…ce-i asta? Nu văd nicăieri că… Nu înțeleg. Uite scrisoarea.

DRAGOȘ- Citește-o tare.

ANCUȚA- Nicăieri nu este menționat diagnosticul de pe fișa din sanatoriu.

DRAGOȘ- Citește scrisoarea, fișele avem timp să le răsfoim în tren.

ANCUȚA- Tata nu-i normal. Ne trimite poezii. Are o poezie englezească, apoi…

DRAGOȘ- Ia să văd! Aha*!(recită*) Din lipsa unei caiele s-a pierdut potcoava…

ANCUȚA- Da.

DRAGOȘ – „Din lipsa unei potcoave s-a pierdut calul

Din lipsa unui cal s-a pierdut bătălia

Din lipsa unei bătălii s-a pierdut regatul

Și toate astea din lipsa unei caiele de la potcoava unui cal.”

ANCUȚA- Ce e aia o caia? Poate caiafă.

DRAGOȘ- Care caiafă? Caiaua e un obiect, caiafa om. Caiafa, nume…

ANCUȚA- Mă rog! Zii!

DRAGOȘ- Mi-a explicat, mereu fredona cuvintele astea și nici eu nu înțelegeam cuvântul. Caiaua este un fel de cui pentru potcoave.

ANCUȚA- Oricum tata nu-i normal! Ascultă, ți se adresează direct:,, Dragoș , nu ai avut TBC, ați avut amândoi o boală mult mai periculoasă, ați uitat să fiți pentru că nu aveați.,, (*se oprește*) Cum?(*reia cititul*) ,, Mi-am asumat riscul și ,iată, am din nou doi copii în loc de unul. Nu sunt sigur că aveam dreptul să aleg pentru voi dar fiecare dragoste are nevoie de un mic răgaz. Să vă gândiți la voi. Atât. Nu vă cer iertare, în Canada veți uita de mine, dar vreau să vă gândiți că un om care iubește caii observă la timp că lipsește o caia. Tata.,,(*izbucnește*) E nebun! Se crede Dumnezeu!? E…incalificabil!

DRAGOȘ- *(uluit*)- Ce farseur! Culmea!

ANCUȚA- Marele guru, medicul sfânt din creasta muntelui,omul care și-a gonit familia sub pretextul protejării ei ca să se mai însoare pe urmă de două ori!Uite cine-mi controlează mie viața! Gata! Nu mai plecam la București.*(înhață furioasă un geamantan și se învârtește cu el în mână*) Îi arăt eu lui!

Dragoș începe să râdă nestăvilit.

ANCUȚA- Nu mai râde!De ce râzi?

DRAGOȘ- Pentru că îl am pe tata - socru în fața ochilor , fudul, cu Șnufi la picior, repetând Polonius, (*îl imită*) ,,ucis, ucis, de fiica mea ucis! ,, Știi că i-a părut rău că nu a jucat el în spectacol?Doctorul Vava, va fi omorât ca în tragedia greacă de propria lui fiică! Ancuța, tatăl tău e și el om. De fapt e un fricos. Nu avut curaj să ne spună în față ce gândește și a luat-o cu poezia pe după pom!

ANCUȚA- Îi arăt eu lui poezie!(*se repede la un alt bagaj, îl ia și dă să iasă din gară târându-le*) Pom,poezie! Vede el caiafa și caiaua!

RADU- *(grăbit*)- Vine trenul!S-a făcut! Am aranjat cu ăia de la teve, vorbim amănunte la telefon.

ANCUȚA- Nu mai plecăm, am de vorbit cu tata.

DRAGOȘ- Ești sigură?

RADU- Poftim?

ANCUȚA- Dacă rămân în țară,eu una nu mai am chef să se bage altcineva în viața mea! Nimeni! Nici-un sfânt vindecător, nimeni! Hai!

RADU- Dar biletele?

ANCUȚA- Dă-le dracului!

RADU- Hai că e tare!

Personajele interpretează cântecul englezesc.

Cabinetul doctorului. Asistenta plânge. Apar cei trei, Ancuța, Dragoș și Radu.

ANCUȚA- Unde-i tata? De ce plângi?

ASISTENTA- Se desființează sanatoriul! Ne-au dat trei zile să evacuăm pacienții.

ANCUȚA- Cum? Ce?
DRAGOȘ- Se desființează? De ce?

RADU- Cum adică?

ASISTENTA- *(fornăind*) Voi ați pierdut trenul? Să telefonez ca să prelungim biletele.

DRAGOȘ- Unde e tata - socru?

ASISTENTA- Nimeni nu știe, a dispărut. A luat câinele, l-a pus în microbuz și au plecat! Doar el cu Șnufi. Doamne! Trei zile! În trei zile trebuie să renunț la toată viața mea!

RADU- Cine desființează sanatoriul?

ASISTENTA- Cioclii de la minister. Acum sunt la direcție.(*plânge*) Am vrut să mă fac profesoară de latină când eram tânără dar nu am intrat la facultate.,,Mai bine, - zicea domnul doctor - ajungeai o profă de latină cu curul mare!,, Mai bine cur mare decât un cap pătrat cum am eu acum!

RADU- Ia să-i anunț eu pe cei de la televiziune, că tot mai sunt jos în vale, poate pun de un reportaj frumușel!

ANCUȚA- Cum să desființezi un spital așa hodoronc - tronc?

ASISTENTA- Cică au analize și studii, sunt prea multe spitale în județ. Cum prea multe? Acesta și încă unul, în oraș .Mor! Nu mai pot!(*se uită la ceas*) Doamne! Vizita! *(iese*)

DRAGOȘ- Ce facem?

ANCUȚA- Nu știu. Așteptăm.

DRAGOȘ- Ce?

RADU- Pe dom doctor.

ANCUȚA- Bietul tata! Sanatoriul a fost rațiunea lui de a trăi.

DRAGOȘ- L-ai iertat?

ANCUȚA- Una-i una și alta-i alta!

DRAGOȘ- Adâncă vorbă.

RADU- Poate că e la cabană.

DRAGOȘ- Cine? Doctorul?

RADU- Așa cred, merg să-l caut. Acolo zice el că se gândește mai bine: acolo și la WC. (*iese)*

ANCUȚA- Cine - or fi cei de la minister?

DRAGOȘ- Ce-ți pasă? Ce să fie, bășici.

ANCUȚA- Poftim?

DRAGOȘ- Hamlet: „Ăștia făceau temenele și sfârcului înainte de a suge. Mulți alții de același soi, cu care văd că se împăunează veacul nostru decăzut, prind

doar tonul modei și spoiala obiceiurilor de lume: un fel de spumă ușoară, care-i poartă de acolo până acolo. Dar e de ajuns să sufli asupra lor, și băsicile de spumă se sparg.”

Apare Asistenta.

ASISTENTA- Domnul doctor a telefonat, a plecat la București, la minister. Zice să dormiți aici, sau la Radu, și să plecați mâine.

ANCUȚA- Mâine?

ASISTENTA- Păi , nu mai aveți un tren bun decât mâine.

DRAGOȘ- Și el, unde era acum?

ASISTENTA- La o benzinărie, undeva, nu mi-a spus. Sper să conducă atent, era cam furios.

ANCUȚA- Normal.

ASISTENTA- Bun. Deci? Ce facem?

DRAGOȘ- Rămânem. (*Ancuței*) Hai cu mine în pădure, ne plimbăm, vorbim cu tata-socru la telefon, apoi mergem la Radu. Vreau să-ți fac cunoștință cu o veveriță cu care am tot discutat când eram bolnav. Pardon! Bolnav închipuit! Am și sărit la Moliere!

ASISTENTA- Așa sunteți voi tinerii, săriți imediat de la una la alta.

DRAGOȘ - Păi, ce să facem și noi, să stăm să ne desființeze ca pe voi? Sărim și noi unde mai e loc.

Personajele shakespeariene trec încet privindu-i.

Acasă la cei tineri. Ancuța și Dragoș intră.

ANCUȚA- Culmea! Nu înțeleg! Am așteptat autobuzul numai pentru două stații?

DRAGOȘ- Am vrut să văd dacă ne-a ruginit lacătul. Gardul teatrului era plin de lacăte,ai văzut? Lacătele dragostei!

ANCUȚA- Al nostru era cel de jos,dintre frunze. Nu era ruginit.

DRAGOȘ- Normal. Iar ăla mare de sus , cu o cheie în el e a lui taică-tu?

ANCUȚA- Când a vrut să ne împăcăm a mințit că a venit special pentru lacăt, să pună și el unul. Vezi Doamne nu pentru noi venise! A zis că aia e cheia raiului, că a luat-o de la Sfântul Petru cu împrumut ca să găsească post de medic în țară nu numai în Ungaria. Caută să mă înduioșeze, să-l iert. Degeaba! Dar are speranțe să reînființeze sanatoriul. Nu înțeleg, om bătrân și nu e de loc înțelept, se luptă cu morile de vânt. Nu se adaptează de loc. Și pune lacăte ca un prost pe garduri.!

DRAGOȘ- Ca un prost? Mai cunosc și alții… Știu și eu… Îl admir că nu se lasă. Zice că s-a raportat că nu mai avem nevoie de sanatorii TBC, că e totul sub control . Pe dracu!De fapt sunt tot mai multe cazuri. Așa că speră să-i convingă.

ANCUȚA- Nu vezi că nu-i pasă nimănui de asta,au alte treburi. Trăim secolul indiferenței. Gata! M-am săturat să vorbim numai despre el. Dar ar fi culmea să plece la postul din Ungaria după ce ne-a făcut figura cu Canada și noi am rămas aici! Uf! Gata! Uită-te la mine. Vreau să-ți spun ceva.

DRAGOȘ- Ce?

ANCUȚA- Ghici! Eu…

DRAGOȘ - Așa, tu…

ANCUȚA - Mie…

DRAGOȘ- Adică…Cum? Iubita mea, iubită…e adevărat? E sigur?

ANCUȚA- Da.

DRAGOȘ- Sigur,sigur? Doamne,atât de repede? Sigur?!

ANCUȚA- Da. Sunt atât de fericită!

DRAGOȘ- Iubito! (*sugrumat*) .Ce minune!

ANCUȚA- Mi-am deschis azi cabinetul de psihologie. Chiar o minune! Te bucuri?

DRAGOȘ- Cabinetul? Adică… A! Asta era ?Cabinetul,da. (*sec*) Bravo.

ANCUȚA- Bravo? Atât spui? Ce tare, vorba lui Radu! Așa te bucuri tu pentru mine?

DRAGOȘ- Păi…bravo. Ce vrei… Eu… eu am crezut că spui altceva.

ANCUȚA- Ce altceva? Ce putea să fie mai important decât… Oh, iubitule, înțeleg. Nu. Nu voi avea, rectific, nu vom avea acum un copil. Te iubesc, zău că te iubesc din ce în ce mai mult! Și poate…cine știe, la un moment dat vom avea…

DRAGOȘ- Scuze, nu știu de ce m-am bucurat așa.

ANCUȚA- Vrei să … Tu chiar vrei? Să avem…

DRAGOȘ- Nu m-am gândit până acum, dar…(*o ciufulește*) .Probabil că vreau dacă m-au trecut toate apele când am crezut că asta-mi spui! Dar cabinetul e grozav! Chiar că e! Zău!

Sună telefonul,ANCUȚA răspunde.

ANCUȚA- Da. Eu. Bine ,dar… Cum? Știi că nu vorbesc cu tine,tată. Poftim? Finalurile? Nu. Nu-mi plac. Milica? Milica? Ce să spun, felicit-o din partea mea! *(închide*) Paștele! Paștele și Dumnezeii mă-si de viață! Lua - l-ar dracu cu nevestele lui cu tot! A patra oară! S-a însurat a patra oară, ne invită la nuntă! Degenerat! Tată denaturat! Bețiv, mincinos, afemeiat! Bufon anacronic. Egoist, egocentrist! M-a întrebat de ce nu-mi plac finalurile fericite! De aia nu-mi plac, sunt false! Nu-mi plac de scârbă!

DRAGOȘ- Ce ai cu femeia?

ANCUȚA- Care femeie?
DRAGOȘ- Milica, ea e aleasa,nu?

ANCUȚA- Cu ea? Nu am nimic,ce să am. . Le-am cunoscut pe toate și le-am urât pe toate. Ea îmi plăcea,săraca!

DRAGOȘ- De ce „săraca”?

ANCUȚA- O va lăsa și pe ea baltă într-un an,doi! Măgarul! Vara indiană a hormonilor ! De-aia a pus lacătul acolo, marele medic șomer, de Don Juan ce e! Fără post dar cu nevastă nouă!

DRAGOȘ- Nu vorbi așa despre tatăl tău!

ANCUȚA- Fac distincție între calitatea lui de tată , care oricum cam scârțâia și cea de mascul .

DRAGOȘ- Nu faci. Chiar nu faci! Ia-l așa cum este. E tatăl tău,te iubește cum poate el,ăsta e, nu-l mai schimbă nimeni acum.

ANCUȚA- Gata, nu vreau să-l mai văd niciodată. S-a terminat!

DRAGOȘ- Nu mergem la nuntă?

ANCUȚA- Doar dacă vrei să vezi un scandal monstru. Dacă da, mergem! Abia aștept!

DRAGOȘ- Eu trebuie să merg. M-a vindecat. Îi sunt îndatorat. Iar Milica mi-a fost ca o soră.

ANCUȚA- Termină!Asta și era , soră. Adică asistentă! Nu numai pentru tine, pentru toți pacienții! Iar tata nu te-a vindecat de nimic, nu erai bolnav!

DRAGOȘ- Ba da. Eram. Amândoi eram bolnavi. Și ne-a vindecat.

ANCUȚA- Baliverne!

DRAGOȘ- Aveam boala aceea periculoasă, maladia parvenirii,care te lasă fără inimă dar plin de bani.

ANCUȚA- Vorbești ca un moș,ca un moș comunist.

DRAGOȘ- Da? Ziceai că mă iubești .De ce mă iubești? Fiindcă ești perversă și-ți plac moșii-comuniști?

ANCUȚA- De fapt,ce-mi pasă! Am trăit o viață fără tată , pot s-o fac în continuare.
DRAGOȘ- Eu nu.

Sonerie.

DRAGOȘ- Cine o fi? Deschid eu.
Se aude cum se deschide ușa, apoi un pocnet.
DOCTORUL VAVA- Șampanie! Valuri de șampanie!
ANCUȚA- Ce silă mi-e! Nu pot să cred!Iar scene! Finaluri fericite! Bleah!

DOCTORUL VAVA- Nu-i obiceiul unui epilog, dar mai bine să ai unul. Eu sunt acela!Nu sunt îmbrăcat cum ar trebui, adică precum un homeless, dar voi începe cu femeile.(*milog*) Te conjur ,fetițo,în numele dragostei - și bag de seamă după cum zâmbești că am spus bine ce am spus - să-ți săruți tatăl care te iubește deși se însoară a patra oară. Gândește-te că ești de fapt singura femeiuță statornică în viața mea!

DRAGOȘ- Femeie, nu femeiuță!

DOCTORUL VAVA- Cum spui tu, cavalere, nu ne vom certa acum, că știi asta mai bine ca mine! Hai, copii, o șampanie nu are nevoie de laude, cum nici eu nu am. O șampanie bună e bine înfundată, cum bine înfundat sunt și eu de către fata mea, ergo, sunt un tată bun. Nu-i așa, gărgăriță? Ce spui?

ANCUȚA- În primul rând ,nu sunt gărgărița ta, ergo, tată, cu mine nu ai ce vorbi până nu-mi spui unde-i mireasa s-o sărut numai pe ea!

DOCTORUL VAVA- Intră, femeie, nu mai sta acolo după ușă, că nu are fata mea inimă să ne dea afară!Știe și ea că va avea în curând un tată însurat dar ungur!

ANCUȚA- Adică pleci acolo la post? Doar în Ungaria te poți angaja?

DOCTORUL VAVA- Aici deranjez. Plecăm amândoi, eu cu soția*(o ia pe Milica pe după umeri*)

DRAGOȘ- (*cântă*) Dacă v-a plăcut bufonul, hai poftiți , umpleți paharul! Românul s-a născut poet! Prost. Care român, întreb?

(*personajele elisabetane îi înconjoară. Sau nu)*

CORTINA